

1. В двадцать четвертый день этого месяца собрались все сыны Израилевы, постящиеся и во вретищах и с пеплом на головах своих.

УПО: А двадцятого й четвертого дня того місяця зібралися Ізраїлеві сини в пості та в веретищах, а на них порох.

KJV: Now in the twenty and fourth day of this month the children of Israel were assembled with fasting, and with sackclothes, and earth upon them.

2. И отделилось семя Израилево от всех инородных, и встали и исповедывались во грехах своих и в преступлениях отцов своих.

УПО: А Ізраїлеве насіння відділилося від усіх чужинців, і поставали й визнавали гріхи свої та провини своїх батьків.

KJV: And the seed of Israel separated themselves from all strangers, and stood and confessed their sins, and the iniquities of their fathers.

3. И стояли на своем месте, и четверть дня читали из книги закона Господа Бога своего, и четверть исповедывались и поклонялись Господу Богу своему.

УПО: І стали на місті своїм, і чверть дня читали з книги Закону Господа, Бога свого, а чверть сповідалися і вклонялися Господеві, Богові своєму.

KJV: And they stood up in their place, and read in the book of the law of the LORD their God one fourth part of the day; and another fourth part they confessed, and worshipped the LORD their God.

4. И стали на возвышенное место левитов: Иисус, Вания, Кадмиил, Шевания, Вунний, Шеревия, Вания, Хенани, и громко зывали к Господу Богу своему.

УПО: І стали на левитському підвищенні Ісус, і Бані, Кадміїл, Шеванія, Бунні, Шередея, Бані, Кенані, і кликали сильним голосом до Господа, Бога свого.

KJV: Then stood up upon the stairs, of the Levites, Jeshua, and Bani, Kadmiel, Shebaniah, Bunni, Sherebiah, Bani, and Chenani, and cried with a loud voice unto the LORD their God.

5. И сказали левиты--Иисус, Кадмиил, Вания, Хашавния, Шеревия, Годия, Шевания, Петахия: встаньте, славьте Господа Бога вашего, от века и до века. Да славословят достославное и превысшее всякого славословия и хвалы имя Твое!

УПО: І сказали Левити: Ісус, і Кадміїл, Бані, Хашавнея, Шередея, Годія, Шеванія, Петахія: Устаньте, поблагословіть Господа, Бога свого, від віку аж до віку! І нехай благословляють Ім'я слави Твої, і нехай воно буде звеличене над усяке благословення та славу!

KJV: Then the Levites, Jeshua, and Kadmiel, Bani, Hashabniah, Sherebiah, Hodijah, Shebaniah, and Pethahiah, said, Stand up and bless the LORD your God for ever and ever: and blessed be thy glorious name, which is exalted above all blessing and praise.

6. Ты, Господи, един, Ты создал небо, небеса небес и все воинство их, землю и все, что на ней, моря и все, что в них, и Ты живишь все сие, и небесные воинства Тебе поклоняются.

УПО: Ти Господь єдиний! Ти вчинив небо, небеса небес, і все їхнє військо, землю та все, що на ній, моря та все, що в них, і Ти оживляєш їх усіх, а небесне військо Тобі вклоняється!

KJV: Thou, even thou, art LORD alone; thou hast made heaven, the heaven of heavens, with all their host, the earth, and all things that are therein, the seas, and all that is therein, and thou preservest them all; and the host of heaven worshippeth thee.

7. Ты Сам, Господи Боже, избрал Аврама, и вывел его из Ура Халдейского, и дал ему имя Авраама,

УПО: Ти то Господь, Бог, що вибрав Аврама, і вивів його з халдейського Уру, і дав йому ім'я Авраам.

KJV: Thou art the LORD the God, who didst choose Abram, and broughtest him forth out of Ur of the Chaldees, and gavest him the name of Abraham;

8. и нашел сердце его верным пред Тобою, и заключил с ним завет, чтобы дать семени его землю Хананеев, Хеттеев, Аморреев, Ферезеев, Иевусеев и Гергесеев. И Ты исполнил слово Свое, потому что Ты праведен.

УПО: І Ти знайшов серце його вірним перед лицем Своїм, і склав був із ним заповіта, щоб дати Край хананеян, хіттеян, амореян, періздеян, євусеян, гіргасеян, щоб дати насінню його. І Ти виконав слова Свої, бо Ти праведний!

KJV: And foundest his heart faithful before thee, and madest a covenant with him to give the land of the Canaanites, the Hittites, the Amorites, and the Perizzites, and the Jebusites, and the Girgashites, to give it, I say, to his seed, and hast performed thy words; for thou art righteous:

9. Ты увидел бедствие отцов наших в Египте и услышал вопль их у Чермного моря,

УПО: І побачив Ти біду наших батьків ув Єгипті, а їхній зойк Ти почув над Червоним морем.

KJV: And didst see the affliction of our fathers in Egypt, and heardest their cry by the Red sea;

10. и явил знамения и чудеса над фараоном и над всеми рабами его, и над всем народом земли его, так как Ты знал, что они надменно поступали с ними, и сделал Ты Себе имя до сего дня.

УПО: І дав Ти знаки та чуда на фараоні та на всіх його рабах, і на всім народі краю його, бо пізнав Ти, що вони гордо поводитися з ними, і зробив Ти Собі Ім'я, як видно цього дня.

KJV: And shewedst signs and wonders upon Pharaoh, and on all his servants, and on all the people of his land: for thou knewest that they dealt proudly against them. So didst thou get thee a name, as it is this day.

11. Ты рассек пред ними море, и они среди моря прошли посуху, и гнавшихся за ними Ты поверг в глубины, как камень в сильные воды.

УПО: І море Ти розсік перед ними, і вони перейшли серед моря по суходолу, а тих, хто гнався за ними, Ти кинув до глибин, як камінь до бурхливої води.

KJV: And thou didst divide the sea before them, so that they went through the midst of the sea on the dry land; and their persecutors thou threwest into the deeps, as a stone into the mighty waters.

12. В столпе облачном Ты вел их днем и в столпе огненном--ночью, чтоб освещать им путь, по которому идти им.

УПО: І Ти провадив їх стовпом хмари вдень, а стовпом огню вночі, щоб освітлювати їм ту дорогу, якою мали йти.

KJV: Moreover thou leddest them in the day by a cloudy pillar; and in the night by a pillar of fire, to give them light in the way wherein they should go.

13. И снишел Ты на гору Синай и говорил с ними с неба, и дал им суды справедливые, законы верные, уставы и заповеди добрые.

УПО: І Ти зійшов був на гору Сінай, і говорив з ними з небес, і дав їм справедливі права та правдиві закони, устами та заповіді добрі.

KJV: Thou camest down also upon mount Sinai, and spakest with them from heaven, and gavest them right judgments, and true laws, good statutes and commandments:

14. И указал им святую Твою субботу и заповеди, и уставы и закон преподал им чрез раба Твоего Моисея.

УПО: І святу Свою суботу Ти вказав їм, а заповіді, й устами та право наказав Ти їм через раба Свого Мойсея.

KJV: And madest known unto them thy holy sabbath, and commandedst them precepts, statutes, and laws, by the hand of Moses thy servant:

15. И хлеб с неба Ты давал им в голоде их, и воду из камня источал им в жажде их, и сказал им, чтоб они пошли и овладели землею, которую Ты, подняв руку Твою, [клялся] дать им.

УПО: І хліб із небес дав Ти був їм на їхній голод, і воду зо скелі Ти вивів був їм на їхню спрагу. І Ти сказав їм, щоб ішли посісти Край, який Ти присягнув дати їм.

KJV: And gavest them bread from heaven for their hunger, and broughtest forth water for them out of the rock for their thirst, and promisedst them that they should go in to possess the land which thou hadst sworn to give them.

16. Но они и отцы наши упрямствовали, и шею свою держали упруго, и не слушали заповедей Твоих;

УПО: Та вони й наші батьки були вперті, і робили твердою свою шию, і не слухали Твоїх заповідей.

KJV: But they and our fathers dealt proudly, and hardened their necks, and hearkened not to thy commandments,

17. не захотели повиноваться и не вспомнили чудных дел Твоих, которые Ты делал с ними, и держали шею свою упруго, и, по упорству своему, поставили над собою вождя, чтобы возвратиться в рабство свое. Но Ты Бог, любящий прощать, благий и милосердый, долготерпеливый и многомилостивый, и Ты не оставил их.

УПО: І відмовлялися вони слухати, і не пам'ятали чуд Твоїх, які Ти чинив був із ними, і стали твердошії, і настановили собі голову, щоб вернутися до своєї неволі в непослуху.

Та Ти Бог, що прощаєш, Ти ласкавий та милосердний, довготерпеливий та багатомилостивий, і Ти не покинув їх!

KJV: And refused to obey, neither were mindful of thy wonders that thou didst among them; but hardened their necks, and in their rebellion appointed a captain to return to their bondage: but thou art a God ready to pardon, gracious and merciful, slow to anger, and of great kindness, and forsookest them not.

18. И хотя они сделали себе литого тельца, и сказали: вот бог твой, который вывел тебя из Египта, и хотя делали великие оскорбления,

УПО: Хоч вони зробили були собі литого тельця та сказали: Оце бог твій, що вивів тебе з Єгипту, і робили великі образи,

KJV: Yea, when they had made them a molten calf, and said, This is thy God that brought thee up out of Egypt, and had wrought great provocations;

19. но Ты, по великому милосердию Твоему, не оставлял их в пустыне; столп облачный не отходил от них днем, чтобы вести их по пути, и столп огненный--ночью, чтобы светить им

на пути, по которому им идти.

УПО: та Ти в великім Своім милосерді не залишив їх у пустині, стовп хмари не відходив від них удень, щоб вести їх дорогою, а стовп огню вночі, щоб освітлювати їм дорогу, якою мали йти.

KJV: Yet thou in thy manifold mercies forsookest them not in the wilderness: the pillar of the cloud departed not from them by day, to lead them in the way; neither the pillar of fire by night, to shew them light, and the way wherein they should go.

20. И Ты дал им Духа Твоего благого, чтобы наставлять их, и манну Твою не отнимал от уст их, и воду давал им для утоления жажды их.

УПО: І Духа Свого доброго Ти давав, щоб зробити їх мудрими, і манни Своєї не стримував від їхніх уст, і воду Ти їм давав на їхнє прагнення.

KJV: Thou gavest also thy good spirit to instruct them, and withheldest not thy manna from their mouth, and gavest them water for their thirst.

21. Сорок лет Ты питал их в пустыне; они ни в чем не терпели недостатка; одежды их не ветшали, и ноги их не пухли.

УПО: І сорок літ живив Ти їх у пустині. Не було недостатку ні в чому, одежі їхні не дерлися, а ноги їхні не пухли.

KJV: Yea, forty years didst thou sustain them in the wilderness, so that they lacked nothing; their clothes waxed not old, and their feet swelled not.

22. И Ты дал им царства и народы и разделил им, и они овладели землею Сигона, и землю царя Есевонского, и землю Ога, царя Васанского.

УПО: І дав Ти їм царства та народи, які призначив на поділ, і вони посіли край Сигона, і край царя хешбонського, і край Ога, царя башанського.

KJV: Moreover thou gavest them kingdoms and nations, and didst divide them into corners: so they possessed the land of Sihon, and the land of the king of Heshbon, and the land of Og king of Bashan.

23. И сыновей их Ты размножил, как звезды небесные, и ввел их в землю, о которой Ты говорил отцам их, что они придут владеть [ею].

УПО: А їхніх синів Ти помножив, як зорі небесні, і ввів їх до Краю, що про нього казав Ти їхнім батькам, щоб ішли посісти.

KJV: Their children also multipliedst thou as the stars of heaven, and broughtest them into the land, concerning which thou hadst promised to their fathers, that they should go in to possess it.

24. И вошли сыновья их, и овладели землею. И Ты покори́л им жителей земли, Хананеев, и отдал их в руки их, и царей их, и народы земли, чтобы они поступали с ними по своей воле.

УПО: І ввійшли сини, і посіли той Край, і Ти впокорив перед ними мешканців того Краю ханаанеян, і дав у їхню руку їх та царів їхніх, та народи того Краю, щоб чинити з ними за своєю волею.

KJV: So the children went in and possessed the land, and thou subduedst before them the inhabitants of the land, the Canaanites, and gavest them into their hands, with their kings, and the people of the land, that they might do with them as they would.

25. И заняли они укрепленные города и тучную землю, и взяли во владение дома, наполненные всяким добром, водоемы, высеченные [из камня], виноградные и масличные сады и множество деревьев [с плодами] для пищи. Они ели, насыщались, тучнели и наслаждались по великой благодати Твоей;

УПО: І поздобували вони міста укріплені, та землю ситу, і посіли доми, повні всякого добра, повитесувані в скелях водозбори, виноградники, і оливки, і багато овочевих дерев. І вони їли й наситилися, і поставали товсті, і насолоджувалися Твоїм великим добром.

KJV: And they took strong cities, and a fat land, and possessed houses full of all goods, wells digged, vineyards, and oliveyards, and fruit trees in abundance: so they did eat, and were filled, and became fat, and delighted themselves in thy great goodness.

26. и сделались упорны и возмутились против Тебя, и презрели закон Твой, убивали пророков Твоих, которые увещевали их обратиться к Тебе, и делали великие оскорбления.

УПО: І стали вони неслухняні, і побунтувалися проти Тебе, і кинули Закона Твого геть за свою спину, і позабивали пророків Твоїх, що свідчили між ними, щоб повернути їх до Тебе. І чинили вони великі образи.

KJV: Nevertheless they were disobedient, and rebelled against thee, and cast thy law behind their backs, and slew thy prophets which testified against them to turn them to thee, and they wrought great provocations.

27. И Ты отдал их в руки врагов их, которые теснили их. Но когда, в тесное для них время, они взывали к Тебе, Ты выслушивал их с небес и, по великому милосердию Твоему, давал им спасителей, и они спасали их от рук врагов их.

УПО: І дав Ти їх у руку їхніх ворогів, а ті утискали їх. А в часі горя свого вони кликали до Тебе, а Ти з неба чув, і за Своїм великим милосердям давав їм спасителів, і вони спасали їх з руки їхніх ворогів.

KJV: Therefore thou deliveredst them into the hand of their enemies, who vexed them: and in the time of their trouble, when they cried unto thee, thou heardest them from heaven; and

according to thy manifold mercies thou gavest them saviours, who saved them out of the hand of their enemies.

28. Когда же успокаивались, то снова начинали делать зло пред лицом Твоим, и Ты отдавал их в руки неприятелей их, и они господствовали над ними. Но когда они опять взывали к Тебе, Ты выслушивал их с небес и, по великому милосердию Твоему, избавлял их многократно.

УПО: Та коли був їм мир, вони знову чинили зло перед лицем Твоїм, і Ти давав їх у руку їхніх ворогів, і ті панували над ними. І вони знову кликали до Тебе, а Ти з неба їх вислуховував, і спасав їх за милосердям Своїм довгий час.

KJV: But after they had rest, they did evil again before thee: therefore leftest thou them in the land of their enemies, so that they had the dominion over them: yet when they returned, and cried unto thee, thou heardest them from heaven; and many times didst thou deliver them according to thy mercies;

29. Ты напоминал им обратиться к закону Твоему, но они упорствовали и не слушали заповедей Твоих, и отклонялись от уставов Твоих, которыми жил бы человек, если бы исполнял их, и хребет [свой] сделали упорным, и шею свою держали упруго, и не слушали.

УПО: І свідчив Ти проти них, щоб повернути їх до Закону Твого, та вони чинили лихе, і не слухалися заповідей Твоїх, і грішили проти Твоїх прав, які коли б людина чинила, то жила б ними, і ставало рамено їх неслухняне, а шию свою робили твердою, і не слухалися.

KJV: And testifiedst against them, that thou mightest bring them again unto thy law: yet they dealt proudly, and hearkened not unto thy commandments, but sinned against thy judgments, (which if a man do, he shall live in them;) and withdrew the shoulder, and hardened their neck, and would not hear.

30. Ожидая их [обращения], Ты медлил многие годы и напоминал им Духом Твоим чрез пророков Твоих, но они не слушали. И Ты предал их в руки иноземных народов.

УПО: І зволікав Ти їм довгі роки, і свідчив проти них Своїм Духом через Своїх пророків, та вони не слухали того, і Ти дав їх у руку народів цих країв.

KJV: Yet many years didst thou forbear them, and testifiedst against them by thy spirit in thy prophets: yet would they not give ear: therefore gavest thou them into the hand of the people of the lands.

31. Но, по великому милосердию Твоему, Ты не истребил их до конца, и не оставлял их, потому что Ты Бог благий и милостивый.

УПО: І через велике Своє милосердя Ти не вигубив і не покинув їх, бо Ти Бог ласкавий та

милосердний!

KJV: Nevertheless for thy great mercies' sake thou didst not utterly consume them, nor forsake them; for thou art a gracious and merciful God.

32. И ныне, Боже наш, Боже великий, сильный и страшный, хранящий завет и милость! да не будет малым пред лицом Твоим все страдание, которое постигло нас, царей наших, князей наших, и священников наших, и пророков наших, и отцов наших и весь народ Твой от дней царей Ассирийских до сего дня.

УПО: А тепер, Боже наш, Боже великий, сильный та страшный, що бережеш заповіта та милість, нехай не буде малою перед лицем Твоїм уся та мука, що спіткала нас, наших царів, наших зверхників, і священників наших, і пророків наших, і батьків наших, і ввесь Твій народ від днів асирійських царів аж до цього дня!

KJV: Now therefore, our God, the great, the mighty, and the terrible God, who keepest covenant and mercy, let not all the trouble seem little before thee, that hath come upon us, on our kings, on our princes, and on our priests, and on our prophets, and on our fathers, and on all thy people, since the time of the kings of Assyria unto this day.

33. Во всем постигшем нас Ты праведен, потому что Ты делал по правде, а мы виновны.

УПО: А ти справедливий у всьому, що приходить на нас, бо Ти правду робив, а ми були несправедливі.

KJV: Howbeit thou art just in all that is brought upon us; for thou hast done right, but we have done wickedly:

34. Цари наши, князья наши, священники наши и отцы наши не исполняли закона Твоего, и не внимали заповедям Твоим и напоминаниям Твоим, которыми Ты напоминал им.

УПО: А наші царі, наші зверхники, наші священники та наші батьки не виконували Закона Твого, і не слухалися заповідей Твоїх та свідоцтв Твоїх, що Ти свідчив проти них.

KJV: Neither have our kings, our princes, our priests, nor our fathers, kept thy law, nor hearkened unto thy commandments and thy testimonies, wherewith thou didst testify against them.

35. И в царстве своем, при великом добре Твоем, которое Ты давал им, и на обширной и тучной земле, которую Ты отделил им, они не служили Тебе и не обращались от злых дел своих.

УПО: І вони в царстві своїм та в великім добрі Твоїм, яке Ти їм давав, і в тому просторому та ситому Краї, що Ти дав перед ними, не служили Тобі, і не відвернулися від своїх злих чинів.

KJV: For they have not served thee in their kingdom, and in thy great goodness that thou gavest

them, and in the large and fat land which thou gavest before them, neither turned they from their wicked works.

36. И вот, мы ныне рабы; на той земле, которую Ты дал отцам нашим, чтобы питаться ее плодами и ее добром, вот, мы рабствуем.

УПО: Ось ми сьогодні раби, а цей Край, що Ти дав його нашим батькам, щоб їсти плід його та добро його, ось ми раби в ньому!

KJV: Behold, we are servants this day, and for the land that thou gavest unto our fathers to eat the fruit thereof and the good thereof, behold, we are servants in it:

37. И произведения свои она во множестве приносит для царей, которым Ты покорил нас за грехи наши. И телами нашими и скотом нашим они владеют по своему произволу, и мы в великом стеснении.

УПО: І він множить свій урожай для царів, яких Ти дав над нами за наші гріхи, і вони панують над нашими тілами та над нашою худобою за своїм уподобанням, і ми в великому утискові!

KJV: And it yieldeth much increase unto the kings whom thou hast set over us because of our sins: also they have dominion over our bodies, and over our cattle, at their pleasure, and we are in great distress.

38. По всему этому мы даем твердое обязательство и подписываем, и на подписи печать князей наших, левитов наших и священников наших.

УПО:(10-1) Через те все ми складаємо певну умову, і підписуємо, а печатки кладуть наші зверхники, наші Левити, наші священики.

KJV: And because of all this we make a sure covenant, and write it; and our princes, Levites, and priests, seal unto it.